గీత

రోషన్

"వదినా"

ఓ లాంటి ఉచ్చారణతో, అదో విధమైన యింపైన స్వరంతో విని పించిన పిలుపుకు ఏదో పుస్తకం వ్రాసుకుంటున్న పద్మ యిటువైపుకు తిరిగి చూచింది. విస్మయంగా అలాగే చూస్తుండి పోయింది.

"పెద్దమ్మగారు ఈ పాలు నీకిమ్మన్నారు వదినా". నోరారా 'వదినా' అని పిలుస్తూ చేతుల్లోని పాలగ్లాసును టేబుల్ మీదయినా పెట్టకుండా అలాగే చేతుల్లో పట్టుకొని నిలబడిన ఆ అమ్మాయినే చూస్తూ, అప్రయత్నంగానే ఆ గ్లాసుని అందుకుంది. పద్మ. తన కళ్ళు యింకా నమ్మలేక పోతున్నాయి.

"వెళతాను వదినా. క్రిందపనుంది. నీ కింకా ఏమన్నా కావాలంటే పిలు" ఎంతో చనువున్నట్లు చెప్పి నవ్వుతూ వెళ్ళిపోయింది ఆ అమ్మాయి.

ఆగంభీరమైనవదనను ముచ్చటగా చూస్తూ అలాగే నుంచి పోయింది పద్మ వ్రాస్తున్న ఉత్తరాన్ని కంటిన్యూ చెద్దామంటే కలం సాగ లేదు. కళ్ళు మూసుకున్నా ఆ అమ్మాయి రూపే కదులుతున్నది కళ్ళల్లో. ఎంత కాదనుకున్నా ఆవిడ శరీరాకృతి మాత్రం భారతదేశానికి చెందినది అని అనుకోలేక పోతోంది.

ఓ లాంటి స్వచ్ఛమైన గులాబీ రంగు శరీరమంతటా ప్రకాశిస్తూ వుంటే సన్నటి కనుబొమల క్రింద ఆ చిన్న చిన్న తేనె రంగు కళ్ళు, సూటిగా కొనదేలిన ఆ చిన్నముక్కు దాని క్రింద లక్క పిడత లాంటి చిన్న నోరు, బంగారు కలశంలాంటి ఆ సన్నటి మెడ. ఏ ఆభరణాలూ లేకపోయినా తెలుగు దేశపు చీర కట్టులో ఏదో ప్రత్యేకత కలిగి ఆకర్షణీయమైన బొమ్మలాగే వుంది ఆ అమ్మాయి. దృఢమైన ఆరోగ్యవంత మైన సన్నటి శరీరం, అలా తిరిగి

పోతుంటే అందమైన వీపుకు యింకా అందం చేకూర్చేటట్లు లేత రంగులో ఆ పొడవైన జడ... ఆ జడను చూసే సరికి నడుము వరకూ ఒక్కటే ఒత్తైన జడ వున్న పద్మకే ముచ్చటేసింది ఎంత మెచ్చుకోవాలనుకున్నా ఆ మూర్తిని మెచ్చుకోలేకపోయింది పద్మ. క్రిందికి వెళ్ళి ఆ అమ్మాయిని యింకోసారి చూడాలనుకుంది. పాల గ్లాసు యిచ్చే మిష మీద మెట్లు దిగి క్రిందికి వెళ్ళింది.

క్రింద లోపలి రూములో నుంచి మాటలు వినవస్తూ వున్నాయి. అంతకుముందు ఏం సంభాషణ జరిగిందో గాని –

"యిప్పటికి క్షమించండి పెద్దమ్మగారు. మరెప్పుడూ అలా పిలువను" అన్న మాటలు ... ఆ వెనకనే తీక్ష్ణ వదనంతో ఆ అమ్మాయి వచ్చింది హాల్లోకి.

మెట్లు దిగి వస్తున్న కోడలిని చూస్తూనే తీవ్రమైన స్వరంతో చెప్పారు. అప్పుడే లోపలినుంచి వచ్చిన రాజమ్మగారు.

"వెళ్ళు. కోడలుగారు క్రిందికి వస్తుంటే అలా చూస్తూ నిలబడ్డావేంటి... వెళ్ళి ఆ గ్లాసు తీసుకో" అని "నీకేం కావాలన్నా పిలవమ్మా" అన్నారు కోడలి కేసి ఆప్యాయంగా చూస్తూ.

ఆవిడ ఆప్యాయాన్ని గుర్తించిందో లేదో గాని ఆ అమ్మాయినే చూస్తూ వుంది పద్మ.

"ఇలా యిచ్చేయండి చిన్నమ్మగారూ" చేతిలో వున్న గ్లాసును సున్నితంగా తీసుకుంటూ అలా చూసింది ఆ అమ్మాయి. ఆ కళ్ళలో యింతకుముందున్న మెరుపు, సంతోషం లేవు. లీలగా కన్నీళ్ళు మాత్రం మెరిసాయి.

పద్మ మనసు చివుక్కుమంది. యింత అందమైన అమ్మాయి అందమైన కళ్ళలో నీరా అనుకుంది. ఏమిటో తనకు తెలియకుండానే హృదయం భారమెక్కినట్లయ్యింది. మేడమీదికి వెళ్ళి భర్త ఆగమనానికి ఎదురు చూస్తూ కూర్చుంది పద్మ.

ఏమిటో తనిక్కడికి వచ్చినప్పటి నుండి కొత్త కొత్తగానే ఫీలవుతూ వుంది పద్మ. చంద్రశేఖర్ డాక్టర్ అయినా తను లాయరైనా విచిత్రంగా, తమిద్దరికీ పరిచయం కలిగి ప్రణయంగా మారి చివరికి పెద్దవాళ్ళ ప్రమేయమూ, యిష్టమూ లేకుండానే పెళ్ళి జరిగిపోయింది.

రాజాలాంటి వంశానికి ఒక్కడే వారసుడు కావటం మూలాన చంద్రశేఖర్ యింటి వాళ్ళని నిర్లక్ష్యం చేసి పద్మను వివాహమాడి దూరంగా కాపురం పెట్టినా ఓ సంవత్సరం అయిన తరువాత చంద్రశేఖర్ తల్లిదండ్రులు కొడుకుని కోడల్ని రమ్మని కబురు పంపారు. కబురు పెట్టడమే

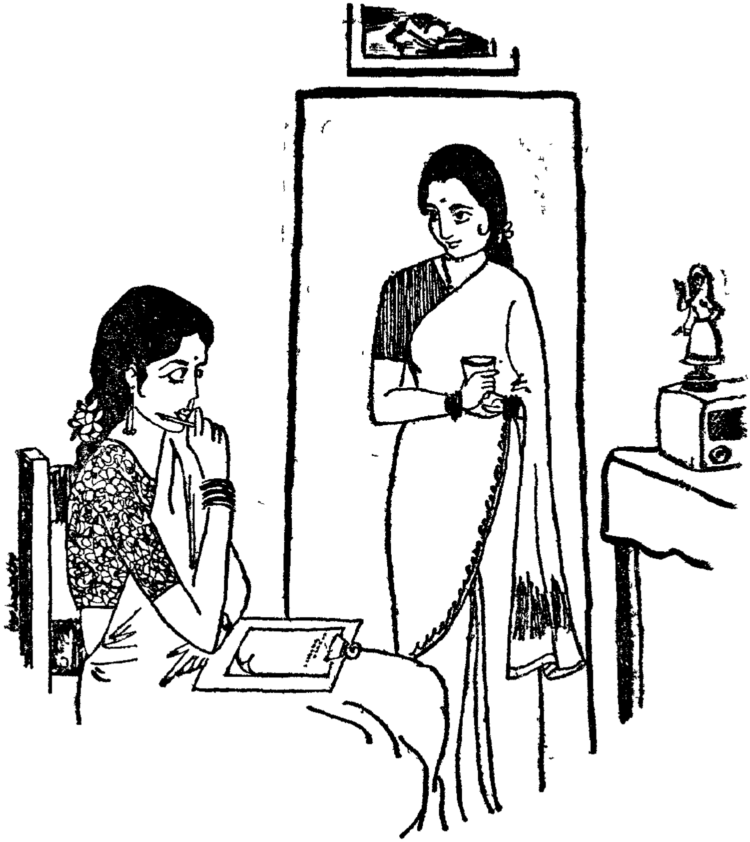

కాకుండా అత్తగారు స్వయంగా వచ్చి ఆ వూరికి తీసుకొచ్చారు పద్మని. కాని ఆ ఏడాది కాపురంలో కనీసం ఒక్కసారైనా, మాటవరసకైనా చంద్రశేఖర్ ఈ అమ్మాయిని గురించి చెప్పనే లేదు. అసలు ఆ యింటి గురించి ఎలాంటి విశేషాలు చెప్పనే లేదు. పెళ్ళికి ముందు చెప్పిందంతా ఒక్కతనని గుంటే.

మధ్యాహ్నం రెండు గంటలవేళ వచ్చాడు చంద్రశేఖర్. యింత విశాలమైన డైనింగ్ టేబుల్ మీద ఆ అమ్మాయి వడ్డిస్తూ వుంటే తిని వచ్చేకారు

ఏదో బుక్కు చదువుతూ పడుకొని వున్న భర్తకు తమలపాకు చిలకలు అందిస్తూ మెల్లగా కదిపింది పద్మ ఆ అమ్మాయి విషయం.

ఏదో రెండు మాటలు పొడి పొడిగా మాట్లాడేసి అటు తిరిగి పడుకున్నాడు చంద్రశేఖర్.

ఆ అమ్మాయిని గురించి తెలిసిందల్లా ఆ అమ్మాయి చంద్రశేఖర్‌కు జ్ఞానం వచ్చినప్పటినుండీ యిక్కడే వుందనీ, ఎవరో అనాథ బాలికనీ, పేరు గీత అనీ. అంతకుమించి మరేం చెప్పలేడు. పాపం అనుకుంది.

సాయంత్రం అయ్యింది. రాజమర్యాదల్లాంటి ఆ మర్యాదలకు ఒక్క పూటకే విసుగెత్తింది పద్మకు.

"ఛ. ఈ ధనవంతులందరికీ ఇదో జబ్బు. ఫ్రీగా మూవ్ కారు. అవనీ చూరు" కసిగా అనుకుంది పద్మ.

ఏది ఏమైనా ఆ అమ్మాయితో చనువుగా, ప్రేమగా మాట్లాడి రావాలనిపించింది పద్మకు.

సంధ్యవేళలో మెల్లిగా మెట్లు దిగి వెనకవైపు తోటలోకి నడుస్తూ వెళ్లింది పద్మ. ఉద్యానవనంలా వున్న ఆ తోటలో అలా తిరుగుతూ వుంటే హాయిగా వుండనిపించింది. సన్నటి శ్రావ్యమైన కంఠస్వరంతో ఏవో శ్లోకాలలాంటివి వినిపిస్తూ వుంటే అటువేపు తిరిగింది పద్మ.

కొద్ది దూరంలో ఔట్‌హౌస్‌లా వున్న రూముకు కాస్త దగ్గరగా వున్న ఓ పొన్నచెట్టు క్రింద కూర్చుని ఏదో పుస్తకం చదువుకుంటూ వుంది గీత.

గీతను చూడగానే ఏమిటో సంతోషం వేసింది పద్మకు. మెల్లిగా దగ్గరికి నడిచింది.

"మెత్తటి అడుగుల చప్పుడు వినిపించి తలెత్తింది గీత.

"అరె మీరా?" తొట్రుపాటు పడుతూ లేచి నిల్చుంది.

ఏమిటో దూరంగా వుంచదగిన అమ్మాయిలా అనిపించలేదు గీత పద్మకు. చనువుగా చెయ్యి పట్టుకొని గీతను కూడా కూర్చోబెడుతూ, తనూ ప్రక్కనే కూర్చుంది పద్మ.

చిత్తరబోయి చూసి కళ్ళు వంచేసుకుంది గీత. చేతిలో వున్న 'గీత'ను భక్తితో పొదువుకుంది. ఆశ్చర్యం వేసింది పద్మకు.

మెల్లిగా తెలిసినా పేరడిగింది పద్మ.

'గీత' తలదించుకొనే చెప్పింది గీత.

ఏమిటో ప్రొద్దున వున్నంత చురుకుదనం లేదనిపించింది పద్మకు. ఆ పెదవులపైన ఫాలభాగాన పెట్టుకున్న ఎర్రటి కుంకుమ యింకా అందంగా కన్పించింది. పద్మకు గీతతో ఏం మాట్లాడాలో తెలియక "నీ పేరు చాలా బావుంది గీతా" అంది.

అమాయకంగా నవ్వింది గీత.

"మా అమ్మకు 'గీత' అంటే చాల యిష్టం ప్రొద్దున లేస్తూనే మరి పడుకునేటప్పుడూ ఎప్పుడూ

తెలుసుకునేది. అందుకోసం నా పేరు కూడ 'గీత' అని పెట్టింది సుహాస చిరునవ్వు నవ్వినా కళ్ళల్లో నీళ్ళను కనిపెట్టకపోలేదు పద్మ.

వాళ్ళమ్మ సంగతి అంతా తెలుసుకుందామని వున్న ఆ అమ్మాయి కళ్ళనీళ్ళు చూడగానే గతించిన గతాన్ని ఎందుకు జ్ఞాపకం చేయ్యాలి అని ఆ మాట మార్చేసింది పద్మ.

కొద్దిసేపయిన తరువాత గీత అంది –

"మీరు యిక్కడికి ఎందుకు వచ్చారు? పెద్దమ్మగారు చూస్తే మిమ్మల్ని కోప్పడతారు."

"ఎందుకు కోప్పడతారు? తోటలోకి రావడం కూడ తప్పేనా?"

మరేం మాట్లాడలేదు గీత.

పద్మ అంది.

"నువ్వంటే నాకెందుకో చాల యిష్టంగా వుంది గీతా. మళ్ళీ రేపు సాయంత్రం కూడ వస్తాను" అంటూ లేచింది పద్మ.

ఉలిక్కిపడ్డట్లు చూసింది గీత.

"వద్దండీ చిన్నమ్మగారూ! నేను యింట్లోనే వుంటాముగా. మీరు మాత్రం యిక్కడికి రావద్దు" చిన్నబుచ్చుకున్నట్లు ముఖం పెట్టి బాధగా అంది గీత.

ఆశ్చర్యం వేసినా నవ్వింది పద్మ.

"నిన్నెవ్వరూ కోప్పడరులేగాని ఒక్కమాట. యిటు చూడు" అంటూ తలెత్తింది గీత.

"ఆ క్రొత్త పిలుపేమిటి? ప్రొద్దున కూడ అలాగే పిలిచావు. ముందు పిలిచినట్లు 'పద్మా' అనే పిలు. బాగుంటుంది."

"అహం. పెద్దమ్మగారు ప్రొద్దున కోప్పడ్డారు."

ప్రొద్దున రూములో నుండి వినవచ్చిన మాటలు గుర్తుకు వచ్చాయి. "యిప్పటికి క్షమించండి పెద్దమ్మగారు. ఇంకెప్పుడూ పిలవను" ఆ మాటలకు యిదా అర్థం.

"భయ్యాలేదు గీతా! పద్మా అనే పిలు. నీకేం భయంలేదు." అభయహస్తం యిచ్చినట్లు చెప్పి వచ్చేసింది పద్మ.

మరునాటి రోజు సాయంత్రం వరకు చాల విషయాలే తెలుసుకుంది పద్మ.

అందమైన అమ్మాయి అయినా ఆ యింట్లో మరెవ్వరి అండా లేదు గీతకు. యితర నౌకర్లలాగే గీతను కూడ 'ట్రీట్' చేస్తున్నారని తెలిసి చాల బాధపడింది పద్మ హృదయం. ఎంత అనాధ బాలికైనా అలా అనుకోవచ్చు [?] చాకిరీ అంతా చేయించడం మాత్రం నచ్చలేదు పద్మకు. అందుకే గీతను పనిపిల్లగా వూహిద్దామన్నా [?] కష్టంగా వుంది పద్మకు.

అత్తగారు యింట్లో లేనందువల్ల మధ్యాహ్నమే ఆ చెట్టు దగ్గరికి వచ్చింది పద్మ. కాని గీత ఆ చెట్టు దగ్గర లేదు. చుట్టూ ఎక్కడ [illegible] వెతుకుతూ వుంటే ఔట్ హౌస్ లాంటి రూములో అలికిడి అవ్వటంతో అక్కడికి వెళ్ళింది.

లోపల ఏదో పద్దుతూ వుంది పద్మ.

"గీతా" మెల్లగా పిల్చింది పద్మ.

[illegible] కళ్ళల్లో పద్మను చూ[illegible] కలిగిన భయం స్పష్టంగా చూడగలిగింది పద్మ.

"చిన్నపిల్ల" అనుకుంది పద్మ.

రాను రాను గీతకు పద్మకు బాగా సన్నిహితత్వం ఏర్పడింది.

ఓ రోజు ఉన్నట్టుండి అడిగింది పద్మ.

"మీ అమ్మగారు నీకు బాగా గుర్తున్నారా గీతా?" అని.

"ఊఁ గుర్తుండక పోవడానికి నేనేం మరీ చిన్నపిల్లను కాను. అమ్మపోయి [illegible] పదేళ్ళు" స్పష్టమైన ఉచ్చారణతో, అందంగా తెలుగు మాట్లాడుతూ వుంటే మరీ మరీ వినాలనిపిస్తుంది పద్మకు.

"మరి మీ అమ్మగారు నిన్ను చదివించలేదా?"

"తెలుగు స్కూల్లో చదువుకున్నాగా" ఆశ్చర్యంగా అంది గీత.

తన బుద్ధి తక్కువ ప్రశ్నకి సిగ్గుపడాలో, గీత అమాయకత్వానికి నవ్వాలో తెలియలేదు పద్మకు.

"చదివించలేదా? చదువుకో లేదా?" అంటే అర్థం యింగ్లీషు వచ్చేంతవరకూ అని చెప్పాలని [illegible] లేదు.

మళ్ళీ గీతే అంది.

"మా అమ్మకు యింగ్లీషు చాలా బాగా వచ్చు కాని తెలుగు బాగా రాదు. నాకేమో తెలుగే బాగా వచ్చు. [illegible] యింగ్లీషు నేర్పమని అడిగినా [illegible] పోయారు" చిన్నపిల్లలా చెప్పింది గీత.

"యింగ్లీషు నేర్చుకోవటం అంటే నీకిష్టమా?"

"యిష్టం అంటూ ఏమీ లేదు గాని..." అని ఆగిపోయింది గీత.

"మరి యిష్టం లేకపోతే ఎందుకు నేర్చుకోవాలనుకుంటున్నావు?"

"అమ్మ ఏవేవో యింగ్లీషులో పుస్తకాలు పుస్తకాలు వ్రాసుకుంది. అవన్నీ చదవాలనిపిస్తుంది. ఒక్కోసారి." ఏదో [illegible]గా చెప్పినట్లు చెప్పింది గీత.

అదేమిటో గీత కథ చాలా చిత్రంగా తోచింది పద్మకు. "ఆ పుస్తకాలు నాకు చూపిస్తావా, ఏముందో చూస్తాను" అంది పద్మ.

"అమ్మ వాటిని చాలా భద్రంగా దాచుకుంది. మరెవరికి చూపించవద్దంది... కాని నీకు మాత్రం చూపిస్తా

స్తాను. అంతలో అమ్మ ఫోటో కూడ వుంది చూపిస్తానుండు" అంటూ లేచి యిద్దారు డైరీలు తీసి తెచ్చింది గీత.

డైరీలను చూడగానే [illegible] డైరీలు చూ[illegible] మోహన [illegible] చించిం[illegible] వద్దు కానీ... కాని... ఏమిటో [illegible]ంచింది.

గీత ఓ డైరీ తీసి రెండుమూడు పేజీలు త్రిప్పి ఒక ఫోటో తీసి చూపించింది, 'మా అమ్మ' అని.

ఫోటో[illegible], [illegible]లో గీతవాళ్ళ అమ్మ కేమీ తీసిపోలేదనిపించింది వర్మకు. పోతే గీతలో శాస్త్ర [illegible] [illegible]ంది, ముచ్చటైన చీరకట్టూ బొట్టుతో వున్నందుకు. వాళ్ళమ్మ మాత్రం బాబ్డ్ హెయిర్‌లో, ఫ్రాక్‌లో స్లీవ్‌లెస్‌గా వుంది కళ్ళు చూస్తూ వుంటే మరి మరీ చూడాలనిపిస్తుంది. పాశ్చాత్య స్త్రీలలో కూడ అరుదైన అందం వుందనుకుంటే [illegible]గ్గా చూస్తేం.

అలా [illegible] [illegible]రకూ వుంది ముఖ్యమై[illegible] [illegible]యా[illegible] అనుకొన్న ప్రతి పేజీ [illegible] చెప్పింది వర్మ.

ము[illegible] [illegible] అనుకుంది కాలం ఓ[illegible] [illegible].

అ[illegible] [illegible] ఎంత ప్రయత్నించినా నిద్ర [illegible] [illegible] వస్తూ వున్న [illegible]దే. [illegible] చు గాళ్ళు 'కీ' మంటూ వుంటే బోట్ హౌస్‌లో ఒంటరిగా చాపమీద పడుకొని వున్న గీత కళ్ళకు కట్టినట్లు కనిపిస్తూ వుంది.

ఎంత మర్చిపోదామన్నా వాళ్ళమ్మ వ్రాసుకున్న డైరీలోని పేజీలు మాటిమాటికి గుర్తుకు వస్తున్నాయి. పక్కకు తిరిగి చూసింది. చంద్రశేఖర్ ప్రశాంతంగా కళ్ళు మూసుకుని నిద్రపోతున్నాడు.

"ఒక్కొక్క స్త్రీకి [illegible] [illegible]లలో ఎంతటి [illegible] భేదం ఎంత [illegible]" అనుకుంది.

దేశం కాని దేశానికి వెళ్ళి, తన రాజా దర్శనంగా ప్రదర్శించి, అమాయకమైన ఓ కన్నెపిల్ల జీవితాన్ని బలి తీసుకున్న మామగారంటే ఆ క్షణంలో చాల అసహ్యం వేసింది.

వర్మకు విచిత్రమనిపించిందంతా. గీ[illegible] వాళ్ళమ్మ [illegible]తే వాళ్ళ దేశాచారం [illegible] యింకో పెళ్లి చేసు[illegible], ఎక్కడో వేరే దేశం వాడు వచ్చి మోసగించి[illegible] క్షమించి అతన్ని నమ్ము[illegible] [illegible] నిండు గర్భిణి [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]— [illegible] మ[illegible] [illegible] [illegible] సంబంధం [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] దగ్గరే వు[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] అంత [illegible] వు[illegible]. [illegible] [illegible] ఎంత బాధ పడిందో అవిడ వ్రాసుకున్నది గుర్తుకు వచ్చి

[illegible]

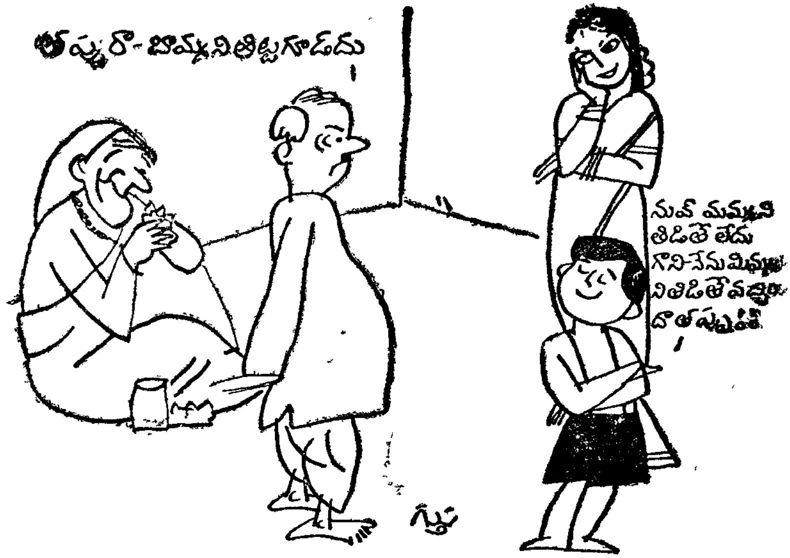

గుండెల్లో ఎవరో పిండికట్టయితే గట్టిగా కళ్ళు మూసుకుంది పద్మ.

'భగవాన్! అలాంటి వరిని మరింకో అవకాశం రానివద్దు' అని కళ్ళు మూసుకునే భర్తకు దగ్గరగా జరిగింది పద్మ.

'నిజమైనా కూడా భర్తలను మార్చే దేశంలో పుట్టినా పవిత్ర భారతదేశంలోని స్త్రీ హృదయానికి ఏమాత్రం తీసిపోదు గీత వాళ్ళమ్మ' అనుకుంది పద్మ.

'తనేనూ గీత విషయంలోనైనా శ్రద్ధ తీసుకొని ఉండాల్సింది' అనుకుంది.

'వాళ్ళ నాన్నగారు దానికి ఏ మాత్రమూ అన్యాయం చెయ్యరనే నా భావన' ఎంత నమ్మకంతో వ్రాసుకుందో గాని వాళ్ళమ్మ ఎంత అన్యాయం చెయ్యాలో అంత అన్యాయమూ చేస్తున్నాడు గీతను' అనుకుంది తనలో.

'ఆయన గారి గదికి పోయ్యాక ఇంకా యిల్లాంటి 'ఏమా యిన స్త్రీలు ఎంతమంది పోతారో' ఆ క్షణంలో ఆ తండ్రికి పుటక గాదుకే అనుకుంటే చంద్రశేఖర్ మీద చాలా కోపం, అసహ్యం రెండూ కలిగాయి. కాని తండ్రిగారి ఏ లక్షణమూ ఈ మారుడికి అంటుకట్టుకోకుండా జంతో పించిందికూడ.

ఏమైనా గీత అమాయకత్వంతో, అంత ఆప్యాయానికి బలైపోవడం యిష్టం లేకపోయింది పద్మకు. ఆ క్షణాన్నే భర్తను లేపి గీత ఎవరో ఏమిటో అంతా చెప్పేసింది. అవి అడగాలన్న [illegible] ఆవేశం వచ్చింది పద్మకు.

ఒకవేళ భర్త 'యిన్నాళ్ళూ లేని వ్యవహారం యిప్పుడెందుకు పోదూ' అంటాడని భయపడకూడదనుకుంది. ఎల్లాగైనా సరే గీత జీవితాన్ని [illegible] చాలనుకుంది పద్మ. దీనికి కారణం గీత అమాయకత్వం అందమైన స్వరూపమే. ఏవేవో ఆలోచనలతో కాలం [illegible]. తెల్లవారుఝామున ఎప్పుడో నిద్రపట్టేసింది.

మర్నాటి రోజు అంతా [illegible] చంద్రశేఖర్ గారికి. ఆలోచించి 'అసలు ఈ విషయం వాళ్ళకు ఎలా అడగటం?' అన్నాడు.

"యిది బావుంది. వా[illegible]ంలో ఎల్లా [illegible] అల్లాగే [illegible] కాలేది మనం [illegible] యింత మాత్రం చెయ్యలేరా?"

[illegible] విచిత్రంగా చూశాడు చంద్రశేఖర్.

"చెల్లెలు... యిన్నేళ్ళ జీవితంలో కనీసం ఆప్యాయంగా నైనా పలకరించి ఎరగదే. పైగా అదేదో తనను చూసి అన్నట్లు ఎన్నిసార్లో ప్రవర్తించాడు. ఇంతెందుకు అంత అందమైన మూర్తిని చూస్తూ వుంటే ఎప్పుడూ పా[illegible] [illegible] చేసు[illegible] ఒక మాటకో లేదు."

తన మనసులో భావాలను కప్పిపుచ్చుకుంటూ,

"[illegible] పద్మ [illegible] [illegible] శక్తి వుంది [illegible] శక్తి [illegible] యిప్పుడు నాన్న మంచం మీద కోపం పెట్టుకుని యింట్లోంచి పొమ్మంటే గీత ఎక్కడుంటుంది?"

పద్మ విచిత్రంగా చూసింది.

"ఎక్కడేమిటి?... మా దగ్గర... వాళ్ళక్కయ్య దగ్గర... అదీ వదినా దగ్గర ఏ మాత్రం యిష్టం లేదా?"

"అది కాదు పద్మా.."

"పోనీ తెలిసి మీకు యిష్టం లేకపోతే.. మామగారూ గీతను యింట్లోంచి వెళ్ళ గొట్టాలంటే వ్యక్తి మీద ఆధారపడి మీలా [illegible] ఎవ్వరికీ భయపడదు మా అన్నయ్య దగ్గరకి పంపిస్తాను. గీత మాట వింటుంది."

"పద్మా.. మీ అన్నయ్యా!" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"ఔను. ఆయనయితే [illegible] అన్నయ్య వింటాడు. గీతను గురించి ప్రొద్దుట్నే వ్రాస్తాను అన్నయ్యకు. మీ మూర్ఖత్వానికి బలైపోతున్న [illegible]

అమాయకురాలి జీవితాన్ని సరిదిద్ద లేదా ?... అన్నయ్యకు ఇష్టమైతే చేసుకునట్టు గీత జీవితం బంగారు మయమే అవుతుంది."

"మీ అన్నయ్య అంగీకరిస్తే నాకూ సంతోషమే."

రెండు రోజుల తర్వాత పద్మ వాళ్ళ అన్నయ్య దగ్గరనుండి ఉత్తరం వచ్చింది.

ప్రియమైన పద్మకు,

నీకు ఇష్టమై వచ్చితే నాకూ నచ్చినట్టే అని ఎన్నిసార్లు చెప్పాను. సహృదయం గల ఏ ఆడపిల్ల అయినా సరే నాకూ ఇష్టమే. కులాల పట్టింపులు నాకు లేవని నీకు ముందే తెలుసు. ఆ అమ్మాయికి ఇష్టమైతే నాకు అభ్యంతరం లేదు. జవాబుకోసం నిరీక్షించే,

నీ అన్నయ్య, శేఖరం

ఆ రోజు రాత్రి పూలదండ ఇవ్వడానికి వచ్చిన గీతను చూసి ప్రేమ పూర్వకంగా నవ్వింది పద్మ.

"తీసుకో వదినా" అంటూ గీత మల్లెపూల దండ అందిస్తే అందుకోని,

"ఈరోజు ఈ పూలు నీవే పెట్టుకోవాలి వదినా. సరి మా అన్నయ్య వస్తున్నాడుగా" చిలిపిగా నవ్వుతూ గీతని వెనక్కి త్రిప్పి అంత పొడుగాటి జడలో తన చేతులతో అందంగా పువ్వులు తురిమింది పద్మ.

"ఏమిటిది?" అర్థంగాక ఆశ్చర్యపోయింది గీత.

"అవి అంతేలే వదినా"

ఇంకా అర్థం కాలేదు గీతకు.

"సరే ఒక్కమాట అడుగుతాను. సమాధానం చెప్తావా గీతా?... మా అన్నయ్య నీ అంత అందంగా కాకపోయినా అందంగానే వుంటాడు. చక్కగా ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు. సరి నిన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటాడట"

విచిత్రంగా కళ్ళు త్రిప్పింది గీత.

"నిజమే గీతా! మా అన్నయ్య నిన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటాడట నీ కిష్టమేనా సరి, చెప్పు."

ఆశ్చర్యంగా ఇంకా విచిత్రంగా చూసింది గీత.

"ఆ కళ్ళల్లో ఎన్నో భావాలు, మరెన్నో కోరికలు ఉన్నాయి. ఆడపిల్లకు తనని కూడ ప్రేమిస్తూ, పెళ్ళి చేసుకుంటాననే వ్యక్తి వున్నాడంటే సంతోషంగా వుండదూ సరి"

"నిజమే గీతా! అల్లా చూస్తావేం ఇష్టం లేదా?"

కళ్ళు తిరుగుతున్న కళ్ళని చటుక్కున దించుకుంది గీత. వంగి పద్మ కాళ్ళు ముట్టుకోబోతూవుంటే పద్మ వారించి లేవనెత్తి కట్టుకుంది.

ఇద్దరి కళ్ళూ చెమర్చాయి.

"చెప్పు మా అన్నయ్య కాకెంతో పెద్దవాడు మరి" అంది పద్మ.

కళ్ళు వాల్చుకుంది గీత సిగ్గుతో.